

HOZZÁSZÓLÁSOK A PORT.HU-RÓL:

REVIZOR-hoz: *Johann* - 2013. jún. 19. 16:27

Úgy másfél hónapja láttam ezt az előadást a József Attila Színházban. Azokban a napokban több produkciójával vendégszerepelt ott a Komáromi Jókai Színház. Ld: <http://www.jozsefattilaszhaz.hu/index.php/eladasok/hataron-tuli-szhazak-vendegjatekai/322-nyikolaj-vasziljevics-gogol-revizor> - itt legalább azt is feltüntetik (a port.hu-val ellentétben), hogy melyik színművész melyik szerepet alakítja -, illetve a komáromiak vendégszerepléséről: <http://www.jokai.sk/hir388-Szhazunk-vendeg szerepelt-a-Jozsef-Attila-Szhazban.html>). Amolyan "kellemes kikapcsolódást" jelentett számomra az előadás, egy-két komolyabb üzenetet tudtam "kihallani" belőle. (Az a jelenet például igencsak "áthallásos" volt, amikor durván elpáholták Abdulint, a kereskedőt.) Bevallom, nekem néha már sok volt a jelenetek és jellemelek szinte végletekig való sarkítása, bár egy vállaltan "groteszk komédiának" ezt aligha vethetjük a szemére. Ugyanakkor azon komolyan elgondolkodtam, hogy egy színművész vajon ilyen "túlrajzolt" szerepekre vágyik-e, ilyenekről álmodik-e, amikor eldönti, hogy ezt a hivatást választja magának (a kérdés költői :).) . Illetve az is felvethető, hogy amikor végre megmutathatja magát a fővárosban is egy határon túli színtársulat, nem lenne-e jobb saját rendezésű (úgy értem, határon túli rendező által rendezett) darabbal jelentkeznie. (Bár nyilván annak is megvan a maga különlegessége, hogy Méhes László által rendezett előadással érkeztek a mai József Attila Színházba.) Mindenesetre nagyon szimpatikusnak tartom, hogy Nemcsák Károlyék ilyen következetesen sorra vendégül látják a határon túli társulatokat. Mint ahogyan az is szép gesztus volt, hogy az előadás után személyesen köszöntötte a színpadon a Komáromi Jókai Színházat 60. jubileumi évadja alkalmából.

MAGYAR ZOMBI-hoz: *Johann* – 2013. nov. 23. 22:09

Október végén Szentendrén, Ivancsics Ilonáék bérletes előadásaként láthatta a nagydemű a komáromi Jókai Színház ezen előadását, majd novemberben a József Attila Színház műsorán is szerepelt - ahol mostanra komoly hagyománya lett a határon túli magyar társulatok vendégül látásának, ami igen öröndetes és megsüvegezendő. Én a József Attila Színházban láttam, s örömmel konstatáltam, hogy a társulat több jeles tagja (pl. Nemcsák Károly, Újréti László) is megtekinti a darabot. (Az pedig külön érdekességet jelentett, hogy a polgármestert az a Méhes László alakította, aki korábban a József Attila Színház igazgatója is volt.) Azóta egy kedvező kritikát is találtam a darabról/előadásról: petovariagnesszinikritika.wordpress.com/2013/11/08/tasnadi-istvan-magyar-zombi A sok pozitívum mellett viszont két gondolat makacsul bánt engemet. Az egyik a darabbal kapcsolatos. Ezt nem részletezem, mert hatalmas SPOILER lenne (a vége nekem sehogy se tetszik). A másik viszont önmagán túlmutató jelentőségűnek tűnik. Egyre inkább arra gondolok, aminek a szele már a komáromiak egy korábbi előadása kapcsán is megcsapott (A revizor című előadásukhoz írt itteni hozzászólásomban olvasható az erre vonatkozó utalás), nevezetesen, hogy a kelleténél jobban igazodnak a pesti "mainstream" irányvonalhoz a határon túliak, ahelyett, hogy saját karakterüket őriznék/építenék. Pedig Alabán Ferenc felvidéki (!) író szavaival: "Az esztétikai, irodalmi, erkölcsi egyediségek, sajátosságok és különlegességek akkor lehetnek távlatosak, ha többlettartalomként - értéként kapcsolódnak a magyar szellemi örökség egészéhez, ha nem elvárásoknak eleget téve adják fel önbecsülésüket és változnak át külső ízlések és esztétikai elképzelések szerint."